

- format pliku „.doc” jest funkcjonalnie równoważny z formatem pliku „.docx”.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja strony pozwanej z dnia 28 października 2019 r. o odrzuceniu oferty złożonej w odniesieniu do części 15 w ramach postępowania o udzielenie zamówienia TRA/EU19/2019 jest niezgodna z prawem z uwagi na to, że:
- zachowanie strony pozwanej było niezgodne z prawem, w tym między innymi z art. 106 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji ⁽²⁾ oraz sprzeczne z ogólnymi zasadami prawa Unii, w tym w szczególności z zasadą proporcjonalności w odniesieniu do zamówień publicznych; oraz
- zachowanie strony pozwanej było niezgodne z prawem, w tym między innymi z art. 96 ust. 2 rozporządzenia finansowego ⁽³⁾, oraz z ogólnymi zasadami prawa Unii, w tym w szczególności z zasadą dobrej administracji oraz obowiązkiem sumiennosci.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że decyzja strony pozwanej z dnia 5 grudnia 2019 r. o udzieleniu zamówienia na część 15 w ramach postępowania o udzielenie zamówienia TRA/EU19/2019 tylko jednemu podmiotowi gospodarczemu [jest niezgodna z prawem] z uwagi na to, że jest ona sprzeczna z ogólnymi zasadami prawa Unii, w tym w z zasadami obowiązującymi w dziedzinie zamówień publicznych oraz przepisami dotyczącymi udzielania zamówień publicznych.

⁽¹⁾ Dz.U. 2019/S 54-123613.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2020 r. – West End Drinks / EUIPO – Pernod Ricard (The King of SOHO)

(Sprawa T-31/20)

(2020/C 87/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: West End Drinks Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: C. Hawkes, solicitor, i C. Hall, barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Pernod Ricard SA (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego The King of SOHO w kolorach złotym, ciemnożółtym, jasnożółtym i kremowym – zgłoszenie nr 11 539 103

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 października 2019 r. w sprawie R 1543/2018-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

- uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 42 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2020 r. – AV i AW/Parlament

(Sprawa T-43/20)

(2020/C 87/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: AV i AW (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i S. Rodrigues)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji i przypomnienie stronie pozwanej, w razie potrzeby, o obowiązku wyciągnięcia z tego wszelkich konsekwencji w stosunku do skarżących, zgodnie z art. 266 TFUE, w szczególności w zakresie wynagrodzenia i awansu;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzje z dnia 21 czerwca 2019 r., na których podstawie Parlament nałożył na skarżących kary dyscyplinarne w postaci obniżenia grupy zaszerogowania, odpowiednio, o cztery i o dwie grupy, skarżący podnoszą pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym ze względu na to, że skarżący nie zostali przesłuchani przez właściwy organ.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do obrony i zasady dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieprawidłowości czynności przygotowawczych przed wydaniem zaskarżonych decyzji. Skarżący powołują się w tym względzie na nieprawidłowość sprawozdania z dochodzenia Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz opinii komisji dyscyplinarnej.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia art. 4 i 16 załącznika IX do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) oraz zasad przyznania kompetencji i autonomii proceduralnej państwom członkowskim. Skarżący podnoszą, że komisja dyscyplinarna i organ powołujący były zobowiązane do zweryfikowania ważności, zgodnie z prawem portugalskim, mandatu adwokata podczas przesłuchania w dniu 20 lutego 2018 r. Dodają oni, że w każdym razie po zgłoszeniu nieważności mandatu komisja dyscyplinarna i organ powołujący powinny były wyciągnąć niezbędne konsekwencje dla postępowania dyscyplinarnego, w szczególności w odniesieniu do braku zgody skarżących co do zarzucanych im faktów oraz wniosków OLAF-u i osób prowadzących dochodzenie.